

עין משפט  
נר מצוה

צח

יבמות

על

אור

נא

א ב מ"י פ"ד מהל'  
אסורין ביאה הלכ' יג  
פס"ע י"ד סימן רס"ט  
פ"ע ג :

יא ג מ"י ט"ז ע"פ  
ט"ז פ"ג :

על עסקי ינוה . תימה דלמא אימריך למכתב שניט ולא שלישיט  
דלא אשכחן דבברה עמו שלישיט ושמוא כיון שמניט שחזרו  
לקולקולס ונתכבד עליהם נחום האלקושי היינו יכולים לכבוד קנס אז  
נתכבד עליהן יונה ויאמר והא אשכחן דבברה עמו שלישיט בעסקי  
ינוה דכתיב ויאמר ה' אל יונה

הגהות הב"ח  
(ה) רש"י ד"ה הכי אשה  
וכו' שחזרו להן ר"ב עיין  
בחו"ס פ"ק הע"ל ר"ש  
ד"ק ע"ז : (ג) תוס' ד"ה  
בא"ש וכו' לעיל פ"ג כ"ב  
המיינן אמיר :

גליון הש"ס  
תוס' ד"ה ר"ב נתחן כ"ב  
י"ח וכו' על א"ש  
מדרש סב"א וכו' .  
והוא בסדר עולם :

הא איסורא איכא . מדרבנן דלא לייתי לאיחלופי בישראל וקשיא לרב  
אחא : הא דאמור רבנן אין אב למזרי . ואפילו היכא דליכא למימר  
קקטן שטולד דמי כגון הורכו שלא בקדושה ולידתו בקדושה דיט לו  
שאר מן האם כשאר ישראל גמור ואין לו שאר מן האב : לא סימא  
משום דשטופי וימא סווא ולא ידעינן . תורה אור

הא איסורא איכא ה"ה דאפילו איסורא נמי  
ליכא \*ואידי דבעי למיתני סיפא אבל  
חיבין הנא נמי רישא אין חיבין אמר רבא  
הא דאמור רבנן אין אב למצרי לא תימא  
משום דשטופי בומה דלא ידיע אבל ידיע  
חיישינן אלא אפילו ידיע נמי לא חיישינן  
דהא שני אחין תאומים דמפה אחת היה  
ונחלקה לשתיים וקחני סיפא לא חולצין  
ולא מייבמין ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא  
לזרעיה דכתיב °בשר חמורים בשרם וזרמת  
סוסים וזרמתם ת"ש דאמר רבי יוסי מעשה  
בניפמיים הגר שנשוא אשת אחיו מאמו  
ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין אישות  
לגר ואלא גר דקריש ה"נ לא תפסי בה  
קדושין אלא אימא אין איסור אשת אח לגר  
מאי לאו דנסבא את כשהוא גר לא דנסבא  
כשהוא עובד כוכבים כשהוא עובד  
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא ליגזור  
כשהוא עובד כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל  
ת"ש דאמר בן יאסיין כשהלכתי לכרכי  
הים מצאתי גר אחד שנשוא אשת אחיו  
מאמו אמרתי לו בני מי הרשך אמר לי  
הרי אשה ושבעה בניה על ספסל זה ישב  
ר' עקיבא ואמר שני דברים גר נושא אשת  
י"אחו מאמו ואמר °וידי דבר ה' אל יונה  
שנית לאמר \*שנית דברה עמו שכינה  
שלישית לא דברה עמו שכינה קחני מיהת  
גר נושא אשת אחיו מאמו לאו דנסבא  
אחיו כשהוא גר לא דנסבא כשהוא עובד  
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא נגזור  
כשהוא עובד כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל  
ומי מהימן והאמר ר' אבא אמר רב הונא  
אמר רב כל \*תלמיד חכם שמורה הלכה  
ובא אם קודם מעשה אמרה שומעין לו ואם  
לאו אין שומעין לו איבעית אימא מורה  
ובא היה ואיבעית אימא משום דקאמר  
הרי אשה ושבעה בניה ואיבעית אימא  
שאני הכא דקאמר מעשה אחרניא בהדה  
אמר מר ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר  
שנית דברה עמו שכינה שלישיט לא  
מ"ה דברה עמו והא כתיב °הוא השיב [את] גבול  
ישראל מלבא חמת עדי ים הערבה כדבר  
ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי  
הנביא אמר רבינא על עסקי נינוה קאמר  
קאמר כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו  
הנביא כשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש  
נהפך להם לישראל מרעה לטובה ת"ש \*גר שהיה לידתו בקדושה  
והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד 'נשוא  
אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא  
מן

אבוא מנו אבל היכא דידע כגון היו  
אביו ואמו חבושים בבית האסורים  
דלא כבעלה לאחר חיישין וחי טולד  
בקדושה דליכא למימר קקטן שטולד  
ליהו ליה נמי שאר אב דהא ודאי  
אבוא הוא : דהא שני אחין תאומים  
כו' : סי' וקאמר לא חולצין ולא  
מייבמין . ומסיפא יליף טעמא דאי  
מרישא לא מלי למילף דאפילו שאר  
האם אין לו דטעמא לאו משום זרמת  
סוסים הוא אלא משום דקקטן שטולד  
דמי : זרמס . זרע שהוא יורה כחן  
כזרם מים המקלח בכח : בנפטיים  
הגר : דנסבא אחיו . המת כשהוא גר  
דהויא קדושין קידושין ושריא לחיו  
דאין לו אחוה דקקטן שטולד דמי :  
כשהוא עובד כוכבים . ומשנתגייר  
לא ידעה דלא הוה ליה בה קידושין  
הלך שרי לחוה : שרי אשה . גזירת  
ושבעה בניה (ה) שהתיר להן רבי  
עקיבא לישא איש את אשת אחיו  
ומהן למדתי : אם קודם . שבאמעשה  
לידו היה רגיל לשתו לתלמידיו  
שומעין לו ואם לאו הוילי ודבר חידוש  
הוא שמא בשביל מעשה שבה לידו  
אומרה : שרי אשה ושבעה בניה .  
ראיה על קודם לכן הביא : וחי בעית  
אימא שאני סבא דקאמר מילתא . יונה

[שנת ג. וש"י]

מכילתא ריש פרשת חא

בכורות לה: לעיל ע"ז .  
קדושין ע"ז

סנהדרין ע"ז ע"ז

בין מן האם דדריש על כן יעזב איש את אביו ואת אמו (בראשית ג) כבמוך לו ומאזניו כסמוך לו מאמו ומיהו נראה לר"י דהך ברייתא פליגא  
אירושלמי ובראשית רבה דהא משמע דכ"ע מוקי הכא קרא לאחות אב ואחות אם והיינו כרבנן דהתם ועוד דטעמא דאחות אב מן האם  
יוליא משמע בפ' ד' מיתות (סנהדרין נח). דהוי משום שמא יאמרו באלו דאילו טעמא דאיחלופי ליטיה הכא בקורבת אב א"כ משמע דבהאי גר  
לידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמא יאמרו אע"פ שלא ראה עלמנו שעה אחת בנכריות מה דוחק לומר דאחות אב מן האם לא קאי אגר  
דרישא אלא מיירי בלידתו שלא בקדושה כי היכי דלא קאי נמי סיפא דקתני נשא אשה וכתה ארישא כדפי' דהכא משמע דקאי אגר  
דרישא : אחות האב מן האם יוליא . פי' בקונ' דגזרינן משום אחותו מן האם ואין נראה דבהדיא ובראשית רבה ד' מיתות (ג"ז ע"ז)

בין מן האם דדריש על כן יעזב איש את אביו ואת אמו (בראשית ג) כבמוך לו ומאזניו כסמוך לו מאמו ומיהו נראה לר"י דהך ברייתא פליגא  
אירושלמי ובראשית רבה דהא משמע דכ"ע מוקי הכא קרא לאחות אב ואחות אם והיינו כרבנן דהתם ועוד דטעמא דאחות אב מן האם  
יוליא משמע בפ' ד' מיתות (סנהדרין נח). דהוי משום שמא יאמרו באלו דאילו טעמא דאיחלופי ליטיה הכא בקורבת אב א"כ משמע דבהאי גר  
לידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמא יאמרו אע"פ שלא ראה עלמנו שעה אחת בנכריות מה דוחק לומר דאחות אב מן האם לא קאי אגר  
דרישא אלא מיירי בלידתו שלא בקדושה כי היכי דלא קאי נמי סיפא דקתני נשא אשה וכתה ארישא כדפי' דהכא משמע דקאי אגר  
דרישא : אחות האב מן האם יוליא . פי' בקונ' דגזרינן משום אחותו מן האם ואין נראה דבהדיא ובראשית רבה ד' מיתות (ג"ז ע"ז)

